

IX Ka 429/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w IX Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie: Przewodniczący: Sędzia SO B.Plewińska
Sędziowie SO: L.Gutkowski (spr)

M. Wiśniewski

Protokolant: st. sekr. sąd. K.Kotarska

przy udziale Prok. Prok. Okr. B.Mentel i przedst. (...)Urzędu Skarbo--
wego w T. M.Łukaszewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013r. sprawy:

P. L., oskarżonego z art.56§1 kks w zw. z art.6§2 kks, z po--
vodu apelacji wniesionej przez (...)Urząd Skarbowy w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29 maja 2013r.

sygn. akt II K 364/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że podwyższa orzeczoną karę grzywny do 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek, przyjmując, że jed--
na stawka dzienna wynosi 60,- (sześćdziesiąt) zł;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu na rzecz ad- w. E. G. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) zł brutto tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 429/13

UZASADNIENIE

P. L. został oskarżony o to, że wbrew przepisom art. 29 ust. 1, art. 86 ust. 1, art. 103 ust. 1, art. 109 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w warunkach czynu ciągłego podawał nieprawdę w złożonych Naczelnikowi (...)Urzędu Skarbowego w T. deklaracjach VAT-7 za miesiące: od stycznia do grudnia 2008 r., oraz od stycznia do sierpnia 2009 r. przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, przez co uszczuplił podatek od towarów i usług poprzez заниzenie kwoty podatku należnego podlegającego wpłacie o łączną kwotę 776.722,00 zł

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

Wyrokiem z dnia 29 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt II K 364/13, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to, na podstawie art. 56 § 1 kks, wymierzył mu karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 60 złotych.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. G. kwotę 360 złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel skarbowy, zarzucając mu rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu samoistnej kary grzywny w granicach dolnego ustawowego zagrożenia, albowiem wysokość orzeczonej grzywny jest nieadekwatna do znacznej społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu ze względu na niedostateczne uwzględnienie okoliczności obciążających, tj. wielomiesięcznego okresu, w którym oskarżony był odpowiedzialny za brak bieżących rozliczeń podatkowych ze Skarbem Państwa, jak i lekceważącego stosunku oskarżonego do zobowiązań podatkowych, z powodu czego zapadłe orzeczenie nie spełnia funkcji w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej oraz kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Powołując się na powyższe, skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo skarbowe kary grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, przy przyjęciu, że jedna stawka wynosi 60 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela skarbowego zasługiwała na uwzględnienie.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budziła prawidłowość ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. Nie sposób jednakże było zaaprobować orzeczenia o karze. Kara grzywny, wymierzona oskarżonemu za popełnienie przypisanego mu przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 w zw. z art. 6 § 2 kks, jako cechująca się rażącą łagodnością w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk, nie mogła się ostać.

Określając jej wysokość na poziomie 100 stawek dziennych, sąd orzekający rzeczywiście zbagatelizował okoliczności istotne dla prawidłowej oceny stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Okoliczności te świadczyły natomiast o tym, że zachowanie oskarżonego cechowało się zdecydowanie wyższą niż subminimalna, uzasadniająca wymierzenie kary powyżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, społeczną szkodliwością. Popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego w oczywisty sposób nie można określić mianem błahego. Wykazując lekceważący stosunek do obowiązków podatkowych, oskarżony przez okres kilkunastu kolejnych miesięcy na przestrzeni blisko dwóch lat w składanych deklaracjach podawał dane niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, tak, by wynikał z nich obowiązek zapłaty podatku VAT w niższej, niż należy, wysokości. Wskutek jego działań doszło do uszczuplenia należności publiczno-prawnych na kwotę 776.722 zł. Kara grzywny w łącznej wysokości 6 tys. zł w oczywisty sposób nie przystawała do wagi tego czynu.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy podwyższył - zgodnie z wnioskiem złożonym przez oskarżyciela - orzeczoną w pkt I zaskarżonego wyroku karę grzywny do 350 stawek dziennych. Kara w tej wysokości adekwatna jest do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego przestępstwa skarbowego, a także jego zawinienia i w należyty sposób uwzględnia okoliczności obciążające i łagodzące. Wystarczająca jest ona nie tylko do osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych wobec niego, ale jako kara sprawiedliwa należycie wpłynie też na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

W związku z tym, że brak było wiadomości o tym, by od czasu wydania wyroku przez sąd I instancji sytuacja finansowa oskarżonego ulegała zmianie, za mieszczące się w granicach jego możliwości płatniczych, uznać należało określenie wysokości jednej stawki w kwocie 60 zł.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o przepisy § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 113 kks w art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiała za tym jego sytuacja materialna, oceniana przy uwzględnieniu obciążeń finansowych nałożonych zaskarżonym wyrokiem.